

Et sted i Danmark arbejder nogle mennesker uden overenskomst, og til en løn langt under det rimelige, og under nogle horrible arbejdsvilkår.

Arbejdsmarkedets parter har travlt med at tale om løndumping, sociale ydelser og dårlige arbejdsvilkår for medarbejdere fra østlande, Sydeuropa osv. Ryanair, Cipa, Lindø etc.

Men i Statsligt og Kommunalt regi, har man nogle mennesker på kontrakt, som man gør med hvad man vil, og som ikke har nogle rettigheder overhovedet. Man betaler dem hvad man vil, kompenserer dem som man lyster, og der er ingen mindsteløn, overenskomst, ansættelsesrettigheder eller forhandlingsberettiget fagforening, ingen klage muligheder eller lign. Take it or leave it!

Disse mennesker er meget engagerede, faglige og empatiske mennesker, der udfører et endog meget vigtigt og gennemgribende stykke arbejde, der sikrer stabilitet i det lange løb, og sparer Stat, Region og Kommune for et anseeligt beløb i fremtiden.

Der arbejdes 24/7/365, der kompenseres ikke for reelle udgifter, og der ligges flere og flere økonomiske byrder over på de mennesker, som de må tage af deres i forvejen ringe betaling.

Der er, ifølge KL, IKKE tale om en ansættelse, og dermed kan man opsige forholdet uden nogen form for varsel. Et ikke særligt stabilt forhold, og bestemt ikke rimeligt i forhold til dem det går ud over i den sidste ende.

Kan det virkelig passe, at vores politikere vil være bekendt at behandle folk sådan i 2015!?

Riget fattes penge, og der spares hvor der kan, men lovløshed bør ikke være fremherskende i en retsstat.

Forestil dig, at din arbejdsgiver forlangte, at du tog dit arbejde med hjem i ferier, helligdage, weekender, og at du altid stod til rådighed, men at du ikke blev kompenseret behørigt herfor.

Forestil dig, at du måtte ligge flere tusinde kr. ud hver måned, og at der kunne gå op til 6 mdr. før du blev kompenseret for dine udlæg, uden renter, så du som sådan fungerede som en gratis kassekredit.

Forestil dig, at der blev forlangt rammer og tiltag, som du blev bedømt og dømt på, men som du selv måtte bære omkostningerne for.

Forestil dig, at din arbejdsgiver ikke overholdt regler og love på området, men at du blev holdt ansvarlig og blev bedømt og dømt herfor.

Forestil dig, at der i en hver tvist eller uoverensstemmelse, altid var din arbejdsgiver der fik ret, uanset hvor uretfærdigt det måtte syntes, og at du ikke havde mulighed for juridisk støtte eller ret, da der ikke fandtes lovgivning eller overenskomst på området.

Forestil dig, at arbejde til langt under mindstelønnen (timeløn ned til ca. 30 kr. i timen), og alligevel blive højt beskattet.

Forestil dig, at din arbejdsgiver kunne opsige dig på 5 min. uden at skulle give en begrundelse eller kompensere dig herfor.

Forestil dig, at din arbejdsgiver suverænt bestemte din løn og kompensation, og kunne skrue op og ned for den efter økonomisk formåen og prioritering, uden at du kunne gøre retslig indsigelse herimod.

Forestil dig, at din arbejdsgiver gav dig en opgave, som du, uanset omfang, sværhedsgrad eller negativ udvikling, altid ville stå alene med.

Forestil dig, at din opgave fortsatte resten af livet, men at du kun kunne forvente kompensation herfor i max. 18 år.

Forestil dig, at samfundet og alm. mennesker kun ringeagtede din indsats, at du altid ville blive bebrejdet og hængt ud, for kun at løse opgaven for pengenes skyld.

Forestil dig, at medens resten af arbejdsmarkedet og politikerne taler om løndumping, dårlige arbejdsvilkår, underbetaling og social dumping. Glemmer de, at de i egne rækker, har mennesker i eget brød, som de rent faktisk behandler som det passer dem, og som er retsløse og uden nogen form for rettigheder eller indflydelse.

Forestil dig, at blive hørt, forstået og kompenseret trods ovenstående. Hvor ville det være dejligt, specielt for dem som du i virkeligheden udførte dit job for, og i tæt samarbejde med, Børnene!

Familieplejer er en livstil og ikke et arbejde, men det betyder jo ikke at man skal udnytte folks godhed og engagement i jobbet. At man skal bruge deres dybe kærlige relationer til børnene, som trussel eller pressionsmiddel for at behandle dem dårligt, retsløst og med ringeagt, blottet for enhver rimelighed.

Men den seneste tids nedskæringer i Kommunerne, betyder bare, at ovenstående oplevelser er hverdag for mange Familieplejere. Heldigvis er der også nogle der har positive forløb og oplevelser, men ovenstående er problemstillinger og hverdagskost for mange familieplejere.

Vederlagene skal, ifølge KL vejledning, udtrykke opgavens sværhedsgrad og omfang. Men ofte udbydes opgaverne uden hensyn hertil, og bliver lagt i udbud til lavest bydende. Kompensation i forbindelse med kørsel, gaver, transportmidler (læs.: Cykler), eks. konfirmationsfest, fritidsaktiviteter, ferie, aflastning m.m. er kraftigt beskåret eller helt væk. Det begrænser jo i den grad familieplejernes mulighed for, at skabe rum og udvikling for barnet, samtidigt med at det nye social tilsyn bedømmer og dømmer familieplejerne herfor. Der er i mange situationer derfor tale om opbevaring (Akvariemodellen), i forhold til pleje og udvikling. Inklusion og Folkeskolereform har ikke gjort det lettere.

Hvor længe skal Familieplejerne leve lovløst og uden rettigheder, med ringe økonomisk kompensation, for et kæmpe stykke socialt arbejde? Hvor længe vil politikerne være bekendt, at opretholde disse daglejer tilstande, som bestemt ikke er til gavn for børnene?

SL (Socialpædagogernes Landsforening) og PLF (Plejefamiliernes Landsforening), forsøger at agere fagforening for Familieplejerne, og har i mange år plæderet for mere ordnede og ensartede forhold.

Når Familieplejerne giver op eller kommer til kort, pga. ovenstående forhold, så er det altid de anbragte børn der taber.

Et forhold til et barn i familiepleje, stopper jo ikke når barnet fylder 18 år, der går det jo i virkeligheden først rigtigt i gang.

Personligt oplever vi begge dele, en anbringende Kommune hvor alt heldigvis er i orden, og hvor vi bliver hørt, respekteret og kompenseret. Samt en Kommune hvor ovenstående forhold er fremherskende, og hvor absolut intet er i orden. Men hvor skal vi gå hen med det, og de frustrationer, når Kommunen ikke reagerer på vores henvendelser!?

Det sociale tilsyn siger: "Det er ikke os", men hvem er det så?